

[Petra Petersen.]

en social opgave, men som en opgave, der ligger på linie med f. eks. skoletandlæger, skolelæger og andre lignende foranstaltninger af sundhedsmæssig betydning for den opvoksende slægt.

Den midlertidige ændring af loven, vi skal behandle her i dag, har som naturlig konsekvens af den større deltagelse i skolebespisningen, at udgifterne er steget fra knap 3 mill. kr. til 9½ mill. kr. Min partifælle, det ærede medlem fru Alvilda Larsen stillede for nogen tid siden det spørgsmål til socialministeren, om det ikke var ministerens hensigt at komme med et lovforslag som dette. Det er nødvendigt, at kommunerne får et større tilskud, end de har haft, når de skal kunne bære de store udgifter. Lovforslaget går ud på, at statens tilskud til kommunerne skal forhøjes fra 1 til 4 mill. kr. Der er dog et spørgsmål, som jeg synes er af stor vigtighed, og det er, om dette tilskud er nok. Jeg ved godt, at det er en stor forhøjelse, fra 1 til 4 mill., men jeg tror alligevel, man skal spørge, om det endda er nok. Det ærede medlem fru Elin Appel talte om den stærke tilgang i de store byer. Jeg synes, der er byer, der ligger langt bagefter, og jeg mener, det er beskæmmende for min egen by, Odense, som det ærede medlem også nævnte, at den ligger så langt bagefter f. eks. en by som Århus. Der er vel grund til at tro, at skolebespisningen fortsat vil få flere deltagere, og at udgifterne derfor måske vil stige yderligere. Der er grund til at tro, at skolebespisningen vil blive yderligere udviklet end i øjeblikket, når kommunerne først bliver interesseret, og derfor stiller jeg spørgsmålet, om nu også de 4 mill. kr. i tilskud er nok. Man kunne også spørge, om staten ikke tager for lille en part af byrderne og lægger for stor en part over på kommunerne. F. eks. efter skolelæge-loven yder staten 50 pct. af udgifterne. Bør vi betragte denne lov som sideordnet med loven om skolelæger og skoletandlæger o. lign., var det muligt, at staten skulle yde et større tilskud til kommunerne. Måske var det også bedst, om man ville tage lovgivningen om skolebespisningen ud af loven om offentlig forsorg for derved ikke længere at betragte den som en forsorgslov.

Jeg har også et andet ønske, som vi har givet udtryk for før, men som jeg vel ikke kan håbe, at socialministeren i øjeblikket vil opfylde, og det er, at man skulle gøre loven obligatorisk. Jeg tror stadigvæk, at der er kommuner, der gerne vil snyde sig fra at føre loven ud i livet, men i det øjeblik man gav kommunerne større tilskud, blev

de vel også mere villige til at gøre noget for skolebespisningen.

Efter lovforslaget her er det jo den fælleskommunale udligningsfond, der skal yde kommunerne de 4 mill. kr. som refusion til skolebespisningen, og det vil vel i realiteten sige, at det er kommunerne selv, der betaler, eftersom de 180 mill. kr., der findes i den kommunale udligningsfond, jo er kommunernes penge.

Jeg vil derfor slutte med at sige, at jeg er glad for den ændring, der er foreslået med hensyn til skolebespisningen, og jeg takker ministeren for det, der er sket. Vi går ind for lovforslaget, og jeg håber på i modsætning til, hvad andre ærede ordførere har ønsket, at loven om skolebespisning må blive yderligere udvidet.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige ærede ordførere for den venlige slutning til lovforslaget. Selvom der er kommet nogle enkelte bemærkninger, som har indeholdt en del kritik, forstår jeg, at man alligevel til syvende og sidst er indstillet på at gennemføre lovforslaget, og det siger jeg tak for.

Det ærede medlem fru Elin Appel sagde, at skolebespisningen blev ved at svulme op. Ja, lad os nu erindre os sidste rigsdags-samling, da vi gennemførte den ændring, hvorved vi slettede indtægtsgrænsen. Var vi da ikke allesammen enige om, at det var det rigtige? (*Afbrydelse: Nej!*) Så vidt jeg ved, stemte vi allesammen for loven, og hvorfor gjorde vi det? Vi gjorde det ud fra den betragtning at man skulle lade være med at sætte et fattigskel i skolegården. Ud fra den betragtning gennemførte vi allesammen loven. Nu har det altså vist sig, at skolebespisningen har slået an, det har vist sig, at børnene nu kommer til denne bespisning, og derfor mener jeg også, vi skal betragte den som en af de foranstaltninger, der er til gavn for såvel børnene som forældrene.

Det ærede medlem fru Elin Appel spurgte om, i hvilket omfang skolebespisningen er øget, siden mærkeleveringen faldt bort. Jeg har ikke en oversigt derover på alle områder, men har det for enkelte skolers vedkommende, og for en enkelt skole kan jeg nævne, at før vi ændrede loven, mødte 400 børn til skolebespisning. Da vi slettede skellet, steg tallet med 1 000, og da mærkeafleveringen faldt bort, steg det yderligere med 150. Det er altså ikke i så stor udstrækning, som man måske regner med, mærker-nes bortfald, der bevirker, at skolebespisningen er steget. Jeg understreger, at det